

Mál nr. 266/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Kaskótrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags.

Gögn.

1. Málskot móttakið 11. ágúst 2022, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 21. september 2022, ásamt fylgigögnum.
3. Tölvupóstur lögmans M, dags. 23. september 2022.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu dags. 21. apríl 2022 kemur fram að lögregla hafi fengið tilkynningu hinn 16. apríl 2022 um bifreið sem hafði oltið og væri mannlaus og tjónuð á tilteknum stað. Í ljós kom að um var að ræða bifreiðina X og fóru tveir lögreglumenn til að athuga hvernig tjónið bar að og fór þar á meðal á þann stað sem eigandi ökutækisins er til heimilis. Þar kom fram að tiltekinn einstaklingur (A) hefði umráð bifreiðarinnar og höfðu lögreglumennirnir upp á honum. Í lögregluskýrslunni kemur fram að A kom til dyra eftir að bankað var í nokkur skipti á það hús sem A var staddur í og þegar hann hafi komið til dyra var haft eftir honum að „hann var ekki að aka bifreiðinni en hefði verið í henni og vissi vel hver hefði ekið henni. Hann kvaðst vera heill á húfi og óslasaður ásamt öðrum úr bifreiðinni.“ Í skýrslunni kom síðan fram að A hefði ekki viljað ræða frekari við lögreglu. Í skýrslunni kemur síðan fram að lögreglumenn hefðu ekki haft forsendur til að hefja frekari rannsókn á tildrögum að svo stöddu. A sendi tölvupóst til V hinn 23. maí 2022 þar sem kemur fram að A mótmælir því sem haft er eftir honum í lögregluskýrslu og lýsir tjónsatviki þannig að hann hafi verið að keyra í nokkuð krappa beygju á ökutækinu X og vegurinn hafi verið laus í sér og hafi X því runnið út úr beygjunni og hafnað á steini sem hafi orðið til þess að X valt á hliðina. A kveðst hafa verið í „...ágætis og eðlilegu ástandi. Enginn farþegi var í bifreiðinni og ekkert slys varð á mér, ökumanninum.“ V hafnaði bótaskyldu 1. júní 2022 og vísaði þá til þess að ósamræmi væri milli lögregluskýrslu og lýsingar A og ýmissa reglna um takmörkun ábyrgðar í vátryggingarskilmálum og lögum um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

M telur að réttur til bóta úr kaskótryggingu ökutækisins X sé fyrir hendi og vísar til þess að A hafi mótmælt því sem kom fram í lögregluskýrslu um framburð hans að morgni 16. apríl 2022 um tjónsatvik. M bendir á að A hafi lýst atvikum í tölvupósti til V og beri að leggja þá lýsingu til grundvallar þar sem að ekki frekari rannsókn hefði átt sér stað af hálfu lögreglu. M bendir að í lýsingu A sé ekkert sem gefi til kynna að ástand A við aksturinn hafi verið athugasemdvætt og upplifun lögreglumanns á stuttu samtali við A þar sem hann hafi verið nývaknaður geri það ekki að verkum að litið sé algjörlega framhjá frásögn A síðar. M bendir einnig á að ekkert liggi fyrir um að ökumaður hafi ekki verið í líkamlegu ástandi til að aka eða undir áhrifum lyfja eða áfengis þannig að V geti takmarkað ábyrgð sína skv. 3. mgr. 6. gr. vátryggingarskilmála kaskótryggingar sinnar eða ákvæða í lögum um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. M vísar einnig á bug að vanrækt hafi verið að tilkynna um tjónið m.t.t. 3. mgr. 28. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 eða gr. 14.2 í vátryggingarskilmálum og verði V að bera hallann af slíkum sönnunarskorti. Einnig bendir M á að A hafi haft samband við V með netspjalli stuttu eftir tjónsatvikið og þá hafi hann fengið þær upplýsingar að lögregluskýrsla lægi fyrir hjá félaginu og það myndi hafa samband við M varðandi bótaskyldu. Það netspjall hafi hins vegar horfið um leið og A lauk því vegna uppsetningar á vefsíðu V og verði V að nálgast innihald þess og M bendir einnig á að A hafi svarað spurningum V, þegar þær bárust samviskusamlega.

V bendir, í athugasemdum sínum til nefndarinnar, á ósamræmi í lýsingu atvika í lögregluskýrslu og tölvupósti A til V hinn 23. maí 2022. Einnig vísar V til þess að á myndum í lögregluskýrslu séu tómar drykkjarumbúðir, bæði í hinni tjónuðu bifreið og fyrir utan hana. Einnig ítrekar V að reglur um takmörkun ábyrgðar þegar ökumaður sé óhæfur til að aka bifreið vegna vímuefnaneyslu, svefnleysis eða annarra atvika sem áhrif hafa. V telur að M verði að bera hallann af þeirri háttsemi sinni að upplýsa hvorki lögreglu né félagið um atvik málsins með viðunandi hætti.

Álit.

Í málinu liggur fyrir lögregluskýrsla þar sem kemur fram að bifreiðin X hafi oltið á tilteknum stað. Verður ekki annað ráðið af lögregluskýrslunni en að ekki hafi liðið langur tími frá atvikinu þar til lögreglu var tilkynnt um það. Í váttryggingarskilmálum V vegna kaskótryggingar segir í gr. 2.1., nánar til tekið c.lið þeirrar greinar að váttryggingin bæti skemmdir á ökutæki vegna veltu og í d.lið er einnig vísað til þess að bættar séu skemmdir vegna útafaksturs. Af gögnum málsins, þar á meðal ljósmyndum í lögregluskýrslu, verður ekki annað séð en að skemmdir hafi orðið á ökutækinu X vegna útafaksturs og veltu. Fellur tjónið því undir gildissvið váttryggingarinnar og hefur M sem váttryggður sýnt fram á að tjónsatvikið falli undir það, eins og M ber sönnunarbyrði um.

V ber sönnunarbyrði um að hægt sé að takmarka ábyrgð V á grundvelli ákvæða í váttryggingarskilmálum eða lögum um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Í málinu liggur ekkert fyrir um að ástand ökumanns X í greint sinn hafi verið með þeim hætti að hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við akstur bifreiðarinnar. Ekki liggur heldur fyrir að hann hafi vanrækt skyldur um tilkynningu tjóns með stórkostlegu gáleysi þannig að hægt sé að takmarka ábyrgð V á grundvelli 3., sbr. 4. mgr. 28. gr. laga um váttryggingarsamninga. V hefur ekki staðreynt hver samskipti lögreglumanna við A, sem kvaðst síðan hafa ekið X þegar tjón varð, hafi verið eftir að athugasemdir A bárust félaginu, eða gert nokkuð annað til að sýna fram á að einhver annar en A hafi ekið X í greint sinn af stórkostlegu gáleysi. Hallann af þessum sönnunarskorti verður V að bera og á því M rétt til bóta úr kaskótryggingum X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr kaskótryggingu X hjá V.

Reykjavík, 11. október 2022.

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir